

Türkiye’de insan kaçıırma suçı ve sosyodemografik özellikleri

Human abduction cases and its sociodemographic characteristics in Turkey

Sadık Toprak, İlhan Çetin, Esin Akgül, Burak Gümüş

Adli Tıp Anabilim Dalı (Yrd. Doç. Dr. S. Toprak), Halk Sağlığı Anabilim Dalı (Yrd. Doç. Dr. İ. Çetin), Gaziosmanpaşa Üniversitesi Tıp Fakültesi 60150 TR Tokat; Adli Tıp Anabilim Dalı (Yrd. Doç. Dr. E. Akgül), Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Tıp Fakültesi 17100 TR Çanakkale; Adli Tıp Anabilim Dalı (Arş. Gör. Dr. B. Gümüş), Gaziosmanpaşa Üniversitesi Tıp Fakültesi 60150 TR Tokat

Özet

Amaç. Bu çalışmanın amacı; Türkiye’de insan kaçıırma suçı nedeniyle 1998-2005 yılları arasında ağır ceza mahkemelerinde açılmış olan dava ve sanıkların yaş, cinsiyet, coğrafi bölge, yıllar içerisindeki değişimini değerlendirmek, elde edilen verileri diğer ülkelerde ve ülkemizde yapılmış daha önceki çalışmalarla karşılaştırmaktır. **Yöntem.** Bu çalışmada Adalet Bakanlığı’ndan temin edilen 1998-2005 yılları arasında ağır ceza mahkemelerinde insan kaçıırma suçı nedeniyle açılmış olan dava ve sanık verileri ile Türkiye İstatistik Kurumu’nun 2007 yılı nüfus verileri değerlendirilmiştir. **Bulgular.** Bu çalışmada elde edilen verilere göre insan kaçıırma nedeniyle hakkında dava açılanların büyük çoğunluğunun 18 yaş üzeri erkekler olduğu, sanıkların büyük çoğunlukla 12-18 yaş arasında bir kişiyi kaçıırma nedeniyle yargılandıkları belirlendi. Nüfus standardize edildiğinde Marmara Bölgesinde insan kaçıırma nedeniyle açılan dava sayısının, Türkiye ortalamasının üstünde olduğu belirlendi. Güneydoğu Anadolu Bölgesinin ise insan kaçıırma açısından en az riskli bölge olduğu görüldü. 1998-2005 yılları arasında insan kaçıırma nedeniyle yargılanan sanık sayısının rölatif olarak stabil olduğu izlendi. **Sonuç.** Ülkemizde insan kaçıırma suçı nedeniyle açılan dava sayısının yüksek olmasına rağmen mahkum edilenlerin sayısının çok düşük olduğu dikkati çekti.

Anahtar sözcükler: İnsan kaçıırma

Abstract

Aim. The aim of the study was to determine and compare with previous national and international studies in terms of age, gender, location and time trends of perpetrators and court cases of abduction crime between 1998 and 2005. **Method.** The data was gathered from the Ministry of Justice (the court cases about abduction between 1998-2005 and Turkish Statistical Institute (2007 statistics). **Results.** According to our results, perpetrators were mostly older than 18 years old males and thier victims were between 12 and 18 years of age. Based on standardized rates, the Marmara region's was the risky region among others. The least risky region was the Southeast region. The number of perpetrators between 1998 and 2005 were relatively stable. **Conclusion.** While number of abducted cases were high in our study, number of convicted cases were less.

Keywords: Human abduction

Geliş Tarihi/Received: 13 Mayıs 2009; **Kabul Tarihi/Accepted:** 9 Temmuz 2009

İletişim Adresi:

Dr.Sadık Toprak, Adli Tıp Anabilim Dalı, Gaziosmanpaşa Üniversitesi Tıp Fakültesi, TR-60100 Tokat. Eposta: sadiktoprak@gmail.com

Giriş

İnsan kaçırma vakasına ilk değinen kişi M.Ö. 5'inci yüzyılda yaşamış Yunan tarihçisi Herodot'tur. Herodot'un kaynaklarında bilinen ilk kaçırma vakasının Argos kralı İniakos'un kızı İo'nun Fenikeliler tarafından kaçırılması olduğundan bahsedilmektedir [1]. İnsan kaçırma suçu; Türk Ceza Kanunu'nun (TCK) 109. maddesinde, kişiyi hürriyetten yoksun bırakma suçu kapsamında açıkça belirtilmiştir.

İnsan kaçırma özellikle gelişmekte olan ülkelerde daha siktir. Örnek verecek olursak 1997 yılında Şubat ve Nisan aylarında kuzeybatı Etiyopya'nın kırsal kesiminde 1168 evli kadın üzerinde yapılan bir çalışmada %6,2'sinin (72) kaçırılma yoluyla evlendikleri görülmüştür [2]. Uganda'nın kuzeyinde 2006 yılında yaşları 13 ile 19 arasında değişen 504 kız çocuğu üzerinde yapılan bir anket çalışmasında %12,9'u (65) daha önce kaçırıldığını beyan etmiştir [3].

İnsan kaçırma konusunda ülkemizde daha önce yapılan çalışmalara bakıldığında; cezaevine giren kadın hükümlüler ile ilgili yapılan bir çalışmada 1970 yılında %0,31, 1975 yılında %0,66 ve 1980 yılında %3,1'inin insan kaçırma nedeni ile cezaevine girdikleri, insan kaçırma suçunda yıllara göre nispeten artış görülmüşse de insan kaçırma suçu nedeniyle cezaevine giren kadın hükümlülerinin sayısının diğer suçlardan cezaevine girenlere göre düşük olduğu tespit edilmiştir [4]. Çocukların cinsel sömürüsü ile ilgili yapılan bir başka çalışmaya göre 2003 yılında jandarma kuvvetlerinin tespit ettiği 19608 asayiş olayından %8,4'ü (1649) insan kaçırma suçu olduğu gözlenmektedir [5]. Emniyet Genel Müdürlüğü asayiş bürosunun verilerine göre 2006 yılında 321676 asayiş olayından; %2,2'si (7130) kız, kadın ve erkek kaçırma olayı, %0,2'si (546) çocuk kaçırma olayı olduğu tespit edilmiştir [6].

Bu çalışmanın amacı, ülkemizde 1998-2005 yılları arasında insan kaçırma suçu nedeniyle yargılanan kişilerin temel sosyodemografik özelliklerini belirlemek ve elde ettiğimiz sonuçları dünyada ve Türkiye'de yapılmış daha önceki çalışmalarla karşılaştırmak.

Yöntem

Bu çalışma sosyodemografik bir çalışmadır. Bu çalışmada kullanılan suç istatistikleri Adalet Bakanlığı'ndan elde edilen 1998-2005 yıllarında insan kaçırma suçu nedeni ile ağır ceza mahkemelerinde açılmış olan dava ve sanık bilgilerini ve Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) [7] verilerinden elde edilen il ve bölge bakımından 2007 yılı Türkiye nüfus istatistiklerini içermektedir. Elde edilen verilerin istatistiksel analizi Epi İnfö 3.5.1 programında yapılmıştır. İnsan kaçırma suçu ile ilgili TCK'de yer alan kanun maddelerinde 2005 yılında değişiklik yapılmış olup; çalışmada esas alınan 765 sayılı TCK'de yer alan kız, kadın erkek kaçırma ile ilgili kanun maddeleri, 5237 sayılı TCK'de kişiyi hürriyetten yoksun bırakma kapsamındadır.

Bulgular

Tablo 1'e baktığımızda insan kaçırma suçu işleyen sanıkların %92,8 (90185) 18 yaş üzeri olduğu görülmektedir. Tablo 1'de 1998-2005 yılları arasında 12 yaş altında bir kişiyi kaçırma nedeniyle 11-14 yaş grubundan kimse yargılanmamıştır. Tablo 1'de insan kaçırma suçu nedeniyle 1998-2005 yılları arasında ağır ceza mahkemelerinde toplam 65573 dava açılmış olup; bunun %90,2'si (59116) 12-18 yaş arasında bir kişiyi kaçırma nedeniyle, %9,5'i (6235) 18 yaş üzeri bir kişiyi kaçırma nedeniyle, %0,3'ü (222) 12 yaş altındaki bir kişiyi kaçırma nedeniyle açılmıştır.

Tablo 2'de nüfus standardize edildiğinde; 18 yaş üzeri bir kişiyi kaçırma suçuna en sık Ege (14,0) ve Karadeniz (13,0) bölgelerinde, en az Güneydoğu Anadolu (0,6) bölgesinde rastlanmaktadır. On iki ile on sekiz yaş arasında bir kişiyi kaçırma suçuna en sık Karadeniz (110,9), Marmara (107,2) ve Ege (100) bölgesinde, en az ise Güneydoğu Anadolu (23,8) bölgesinde rastlanmaktadır. Tablo 2'de 12 yaş altında kişiyi kaçırma suçuna en sık Akdeniz (5,7) ve Marmara (5,3) bölgelerinde rastlanılmaktadır. Tablo 2'de

Türkiye genelinde ise her yüz bin kişiden; 8,8'i 18 yaş üzeri bir kişiyi kaçıрма nedeni ile, 83,8'i 12-18 yaş arasındaki bir kişiyi kaçıрма nedeni ile ve her bir milyon kişiden 3,1'i 12 yaş altındaki bir kişiyi kaçıрма nedeni ile 1998-2005 yılları arasında yargılanmıştır.

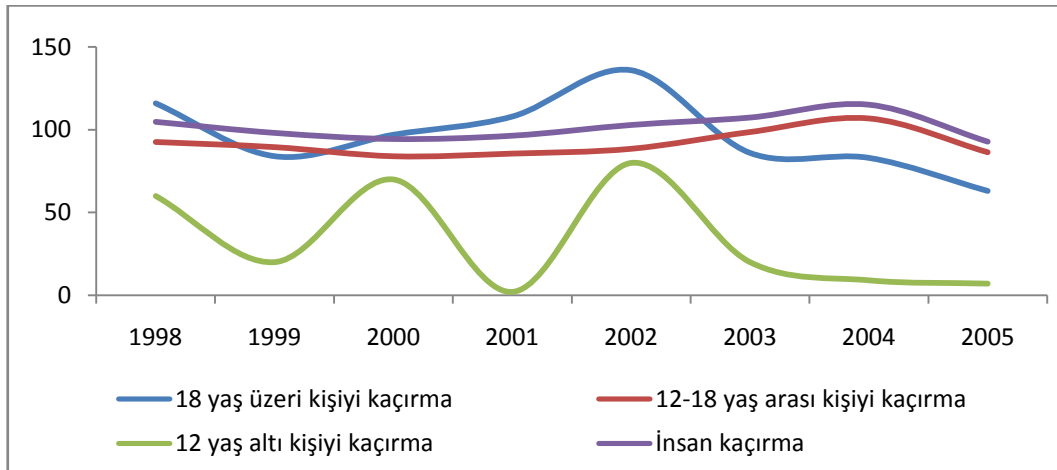
Tablo 1. İnsan kaçıрма suçu nedeniyle yargılanan sanıkların yargılanma nedenleri, yaş grupları ve cinsiyetleri.

İnsan kaçıрма	Erkek yaş grubu			Kadın yaş grubu			Açılan dava sayısı
	11-14	15-17	≥18	11-14	15-17	≥18	
≥18 yaş üzeri	49 (%0,4)	626 (%5,3)	10204 (%86,1)	8 (%0,07)	69 (%0,5)	887 (%7,5)	6235 (%9,5)
12-18 yaş	510 (%0,6)	5372 (%6,3)	72865 (%85,6)	26 (%0,03)	397 (%0,5)	5954 (%7,0)	59216 (%90,2)
<12 yaş kişi	0	25 (%8,3)	243 (%80,7)	0	1 (%0,3)	32 (%10,6)	222 (%0,3)
Toplam	559 (%0,5)	6023 (%6,2)	83312 (%85,7)	34 (%0,03)	467 (%0,5)	6873 (%7,1)	65573 (%100)

Tablo 2. Türkiye'de ve coğrafi bölgelerinde insan kaçıрма suçu nedeni ile açılan davaların nüfus üzerine dağılımı.

	Akdeniz	Doğu Anadolu	Ege	Güney Doğu İç Anadolu	Karadeniz	Marmara	Türkiye
18 yaş üzeri kişiyi kaçıрма*	9,9	7,5	14,0	0,6	3,8	13,0	10,8
12-18 yaş arası kişiyi kaçıрма*	88,0	48,2	100,0	23,8	66,6	110,9	107,2
12 yaş altı kişiyi kaçıрма**	5,7	0,2	4,7	0	0,2	2,0	5,3
İnsan kaçıрма*	98,5	55,7	114,5	24,4	70,5	124,1	118,6

* işareti × 100.000, ** işareti × 1.000.000

Grafik 1. İnsan kaçıрма suçu nedeniyle açılan dava sayısının yıllara göre dağılımı.

On sekiz yaş üzeri kişiyi kaçıрма değerleri 10 ile çarpılarak grafiğe aktarılmıştır. İki ile on sekiz yaş arası kişiyi kaçıрма değerleri 1 ile çarpılarak grafiğe aktarılmıştır. On iki yaş altı kişiyi kaçıрма değerleri 100 ile çarpılarak grafiğe aktarılmıştır. İnsan kaçıрма değerleri 1 ile çarpılarak grafiğe aktarılmıştır (Grafik 1).

18 yaş üzeri bir kişiyi kaçıрма nedeniyle açılan dava sayısında 1999-2002 yılları arasında artış olduğu, daha sonra 2007 yılına kadar bir düşme eğiliminin olduğu saptandı (Grafik 1). On iki ile on sekiz yaş grubu arasında ki bir kişiyi kaçıрма nedeni ile açılan dava

sayısının 1998-2005 yılları arasında sabit bir seyir izlediği görülmektedir (Grafik 1). On iki yaş altında ki bir kişiyi kaçırmaya nedeni ile açılan dava sayısının 1998-2000-2002 yıllarında pik yaptığı, 1999 ve 2001 yıllarında oldukça azaldığı ve 2002 yılından sonra bir düşme eğiliminde olduğu görülmektedir (Grafik 1). İnsan kaçırmaya suçu nedeni ile açılan dava sayısının 1998-2005 yılları arasında sabit bir seyir izlediği görülmektedir (Grafik 1).

Tartışma

Türkiye’de insan kaçırmaya suçu nedeni ile açılan davaların %90,2’sini (59116) 12-18 yaş arası bir kişiyi kaçırmaya, %9,5’inin (6235) 18 yaş üzeri bir kişiyi kaçırmaya, %0,3’ünün (222) 12 yaş altı kişiyi kaçırmaya nedeni ile açıldığı saptandı (Tablo 1). Eldeki bu verilere göre Türkiye’de mağdur olanların sıklıkla 12-18 yaş arası ergenlik çağında ki kişilerin olduğu ve 12 yaş altı küçük çocukları kaçırmaya suçunun diğer yaş gruplarına oranla çok düşük olduğu saptandı (Tablo 1). İnsan kaçırmaya suçu nedeni ile hakkında dava açılan şahısların % 85,7’sinin 18 yaş üzeri erkeklerden oluştuğu görüldü (Tablo 1). İnsan kaçırmaya suçu nedeniyle 1998-2005 yılları arasında 97268 kişi yargılanmış olup (Tablo 1), TÜİK’nin verilerine göre insan kaçırmaya suçu nedeniyle 1998-2005 yılları arasında 4377 (%4,5) kişi hakkında mahkumiyet kararı verilerek ceza evlerine gönderilmişlerdir [8]. Çin’de 1999 yılında çocuk kadın kaçırmaya ve ticareti ile ilgili yapılan bir çalışmada ise 1990 yılı itibari ile 1,143 milyar nüfusu bulunan Çin’de kadın ve çocuk kaçırmaya suçundan Çin mahkemelerinde 10475 dava açılmış ve 16484 kişi mahkum edilmiştir [9]. Avustralya’nın güney doğusunda New South Wales eyaletinde 2006 yılında yapılan bir çalışmaya göre kaçırılan veya kaçırmaya teşebbüs edilen mağdurların %51’i 20 yaşın altında iken [10] bu çalışmada insan kaçırmaya suçu nedeniyle 1998-2005 yılları arasında 65573 dava açılmış olup bunların %91,5’lik kısmı 18 yaş altı kişileri kaçırmaya suçu nedeni ile açılmıştır (Tablo 1). İnsan kaçırmaya suçu sanıklarının %92,4’ünü erkekler %7,6’sını kadınlar oluşturduğu, dolayısıyla erkeklerin kadınlara oranla 12,4 kat daha fazla insan kaçırmaya suçu işlediği gözlenmektedir (Tablo 1). Çin’in resmi istatistiklerine göre kadın kaçıran şahısların %81’inin erkek, %19’unun kadın olduğunu tespit edilmiştir [11]. Çin’de kaçırmaya suçunu işleyen şahısların %24’ünün 20 yaşın altında olduğu [11] bu çalışmada ise insan kaçırmaya suçu nedeniyle hakkında dava açılanların %7,3’ünün 18 yaşın altında olduğu görüldü (Tablo 1).

Nüfus bakımından Türkiye’nin en büyük bölgesi olan Marmara bölgesinde insan kaçırmaya suçu nedeni ile açılan dava sayısının Türkiye ortalamasının üstünde olduğu gözlemlendi (Tablo 2). On sekiz yaş üzerinde bir kişiyi kaçırmaya suçu nedeni ile açılan dava sayısının en yüksek oranda olduğu, bölgenin Ege bölgesi (14,0) olduğu, 12-18 yaş arası kişiyi kaçırmaya suçu nedeni ile açılan dava sayısının en yüksek oranda olduğu bölgenin Karadeniz bölgesi (110,9) olduğu, 12 yaş altında bir kişiyi kaçırmaya suçu nedeni ile açılan dava sayısının en yüksek oranda olduğu bölgenin Marmara bölgesi olduğu (5,3) görüldü (Tablo 2). İnsan kaçırmaya suçu nedeni ile açılan davaların en düşük oranda olduğu bölgenin ise Güneydoğu Anadolu bölgesi olduğu tespit edildi (Tablo 2). Türkiye’de 1998-2005 yılları arasında her yüz bin kişiden 92,9’u hakkında insan kaçırmaya suçu nedeni ile dava açılmıştır (Tablo 2). Çalışmanın sekiz yıllık zamanını göz önüne alındığında yıllık olarak her yüz bin kişiden 11,6’sı hakkında dava açılmıştır (Tablo 2). Çin’in resmi istatistiklerine göre 1992 yılında her yüz bin kişiden 2,29’u kaçırmaya suçu nedeniyle 2002 yılında bu oran yüz binde 0,44 olarak belirlenmiştir [11]. TÜİK’nin verilerine göre insan kaçırmaya suçu nedeniyle 1995 yılında 638 (her yüz bin kişiden 0,9’u) kişi ceza infaz kurumlarına gönderilirken, 2005 yılında 329 (her yüz bin kişiden 0,5’i) kişi gönderilmiştir [8].

18 yaş üzeri kişiyi kaçırmaya suçu nedeni ile açılan dava sayısının en yüksek değerine 2002 yılında ulaştığı daha sonra düşme eğilimine girdiği gözlenmektedir (Grafik 1). On iki ile on sekiz yaş arası kişiyi kaçırmaya suçu nedeni ile açılan dava sayısının yıllara göre sabit bir seyir izlediği hafif bir artış göstererek en yüksek değerine 2004 yılında ulaştığı belirlendi (Grafik 1). On iki yaş altındaki bir kişiyi kaçırmaya suçu nedeni ile açılan dava sayısının yıllara göre dalgalı bir seyir izlediği, 1998-2000-2002 yıllarında en yüksek değerlerine ulaştığı, 2002 yılından sonra düşme eğilimine girdiği gözlenmektedir olup, bu derece dalgalı bir seyir

izleme sebebinin açılan dava sayısının diğer maddelere göre çok düşük sayıda kalması olduğu düşünülebilir (Grafik 1). TUIK'nin verilerine göre insan kaçırma suçu nedeni ile 1995 yılında 638 kişi ceza infaz kurumlarına gönderilirken, 2000 yılında 586 kişi, 2005 yılında 277 kişi gönderilmiş olup, 1995-2005 yılları kişiyi hürriyetten yoksun kılma fiili nedeni ile ceza evine girenlerin sayısı 10 yıl içinde %43 azalmış olduğu görülmektedir [8]. Fakat bu azalma, bu çalışmada tespit ettiğimiz açılan dava sayılarına yansımamıştır (Grafik 1).

Çukurova Üniversitesi'nde yapılan bir çalışmada; Anadolu'da kız kaçırma yoluyla yapılan evlilikler önemli bir yer tuttuğundan, kız kaçırma olayındaki evliliklerde kız gönüllü veya gönülsüz olarak kaçırıldığından, kaçırılma olayı gerçekleştikten sonra genellikle kız tarafının ailesi evliliğe razı olduğundan bahsedilmiştir [12]. Kız kaçırma ile ilgili yapılan başka bir çalışmada ise; asayiş olaylarında ilk sırayı kız kaçırma olaylarının aldığı, %90'luk kısmının anlaşma yoluyla kaçma (kaçışma) olduğu belirlenmiştir [13]. Bu sonuçlar da çalışmamızda açılan dava sayısının yüksek olmasına rağmen, ceza evine girenlerin sayısının neden bu kadar düşük olduğunu göstermektedir [8].

Çalışmanın tüm Türkiye'yi kapsamaması, tüm coğrafi bölgeleri içermesi, sekiz yıl gibi uzun bir zaman aralığını kapsamaması ve 11 yaşından ölüme kadar tüm yaş gruplarını içermesi bu çalışmanın en güçlü yanındır. Buna karşılık bu bir sosyo-demografik çalışmadır, bu sebepten dolayı neden sonuç ilişkisi kurulamaz; bu da çalışmamızı sınırlayan en önemli faktördür.

Sonuç olarak, insan kaçırma suçu Türkiye'de yılda yaklaşık olarak yüz binde 11,6 civarındadır. Türkiye'de insan kaçırma suçu sıklıkla 18 yaş üstü erkekler tarafından işlenmektedir ve sıklıkla 12-18 yaş aralığındaki kişiler mağdur olmaktadır. Ayrıca bu çalışmada suçun işlenmesi açısından en risksiz bölgenin Güneydoğu Anadolu Bölgesi olduğu belirlendi. Kaçırılan kişilerin önemli bir kısmının 12-18 yaş arasında olduğu göz önüne alındığında, bu kaçırımların incelenen literatürde de belirtildiği üzere "kız kaçırma" olarak nitelenebilir. Bu nedenle "kız kaçırma" suçunun azaltılması için topluma gerekli eğitimlerin verilmesi ve evliliklerin yasal yollar kullanılarak yapılmasının teşvik edilmesi gerekmektedir.

Kaynaklar

- 1- Timuçin A. Düşünce tarihi 1, Gerçekçi düşüncenin kaynakları, 3. baskı. İstanbul, Bulut Yayıncılık; 2000.
- 2- Getahun H. Marriage through abduction ('Telefa') in rural north west Ethiopia. *Ethiop Med J* 2001; 39: 105-12.
- 3- Patel S. The forgotten North: increasing school enrolment of displaced girls in northern Uganda. Theses. Simon Fraser University, Burnaby BC; 2006; 1-85. Web adresi: <http://ir.lib.sfu.ca/dspace/retrieve/2930/etd2239.pdf>? Erişim tarihi: 22 Nisan 2009.
- 4- Içlı T, Ögün A. Sosyal değişme süreci içinde kadın suçluluğu. Hacettepe Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Dergisi 1988; 2: 17-32.
- 5- Polat O. Çocukların cinsel sömürüsü raporu. 2006; 1-40. Web adresi: www.0-18.org/raporlar/cocuk_cinsel_somuru_rapor_01.doc. Erişim tarihi: 22 Nisan 2009.
- 6- Emniyet Genel Müdürlüğü Ana Komuta Kontrol Merkezi Daire Başkanlığı Türkiye Geneli 2006 yılı Asayiş Olay İstatistikleri. Web adresi: http://www.egm.gov.tr/akkm/akkm_web/asayis.htm. Erişim tarihi: 22 Nisan 2009.
- 7- 2007 yılı Adrese Dayalı Nüfus Kayıt Sistemine göre şehir ve köy nüfusu: Toplam nüfus. Türkiye İstatistik Kurumu. 11 Mart 2009.
- 8- 1999-2005 yılları arasında suç işlendiği il ve suç türüne göre ceza infaz kurumuna giren hükümlüler: Kişiyi hürriyetinden yoksun kılma. Türkiye İstatistik Kurumu. 09 Nisan 2009
- 9- Biddulph S, Cook S. Kidnapping and Selling Women and Children. *Violence Against Women* 1999; 5: 1437-68.

- 10- Fitzgerald J and People J. Victims of Abduction:Patterns and Case Studies. Crime and Justice Bulletin 2006; 96: 1-15.
- 11- Lu H, Liu J, Crowther A. Female Criminal Victimization and Criminal Justice Response in China. Brit J Criminol 2006; 46: 859-74.
- 12- Yılmaz MA, Artun E. Aladağ halk kültürü araştırması. Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı. Yüksek Lisans Tezi, Adana; 2005. Web adresi: <http://sosyalbilimler.cu.edu.tr/tezler/1006.pdf> Erişim tarihi: 21 Nisan 2009.
- 13- Abay AR. Türkiye’de kız kaçırma usulü ile evlenmenin sosyo-kültürel sebepleri ve medyanın yansıtma tarzı. Türkiye’de kız kaçırma usulü ile evlenmenin sosyo-kültürel sebepleri ve medyanın yansıtma tarzı; SAÜ-halk kültürü ve halk kültürünün medya açısından değerlendirilmesi uluslar arası sempozyumu, Adapazarı; 2002. Web adresi: <http://www.sosyalsiyaset.com/documents/kizkacirma.htm> Erişim tarihi: 20 Nisan 2009.